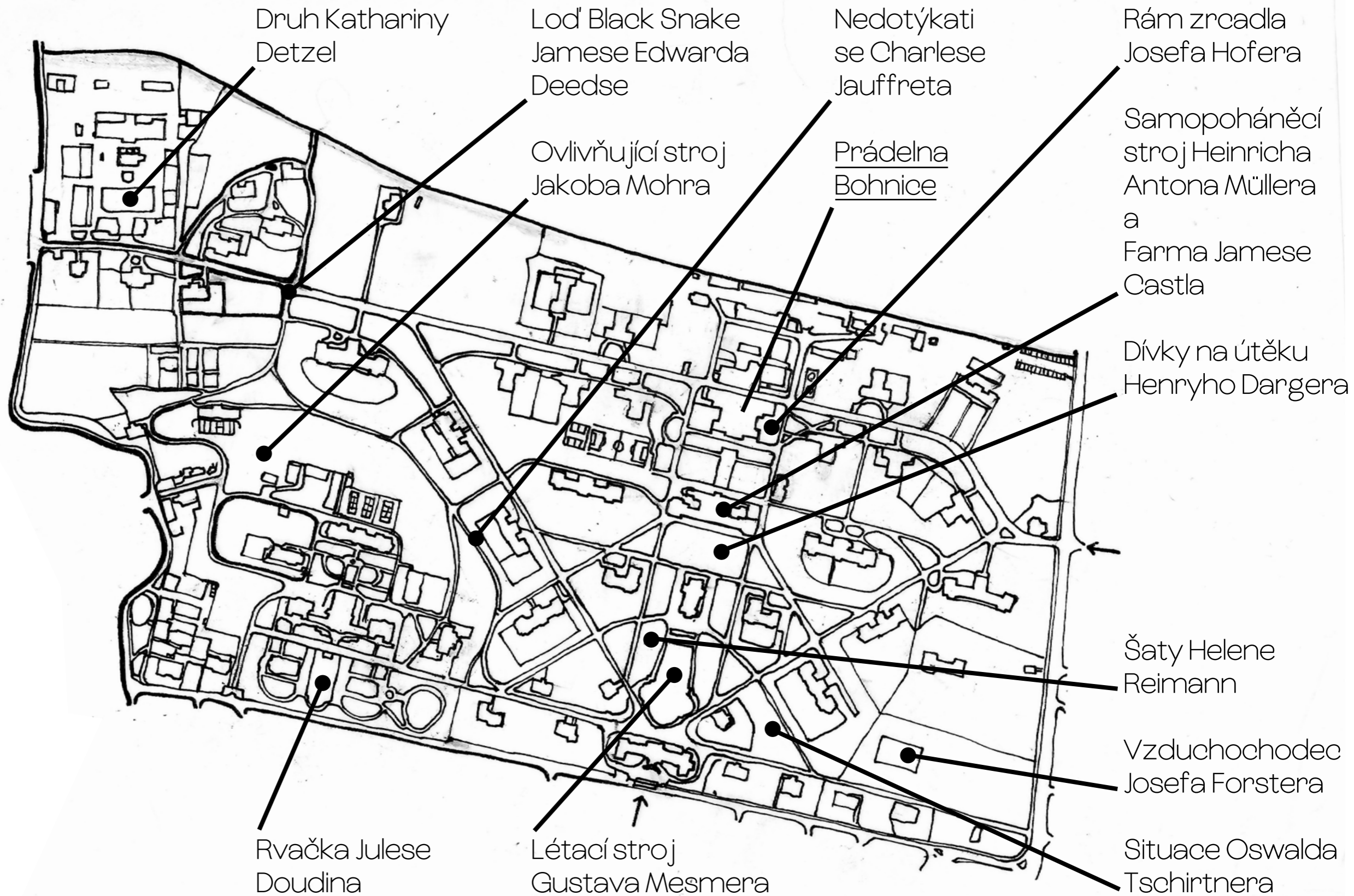

MAPIVA

Série živých obrazů
vzniká ve spolupráci s Are.

www.pradelnabohnice.cz
fb: pradelnabohnice

Prádelna Bohnice
Prostor pro aktuální umění
Areál psychiatrické
nemocnice Bohnice
Ústavní 91, Praha 8 Bohnice

Během trvání výstavy 8. 4.–27. 5. 2015
otevřeno st., so, ne 14.00–19.00.
BUS 177 a 200 Katovická
metro C Kobylisy

tolerance

MINISTERSTVO
KULTURY

PSYCHIATRICKÁ
NEMOCNICE
BOHNICE

12 4 Neděle 15-16 h	26 4 Neděle 15-16 h	10 5 Neděle 15-16 h	24 5 Neděle 15-16 h	7 6 Neděle 15-16 h	28 6 Neděle 15-16 h
Létací stroj Gustava Mesmera	Ovlivňující stroj Jakoba Mohra	Dívky na útěku Henryho Dargera	Samopoháněcí stroj Heinricha Antona Müllera	Nedotýkati se Charlese Jauffreta	Lod' Black Snake Jamese Edwarda Deedse
Rvačka Julese Doudina	Situace Oswalda Tschirtnera	Druh Kathariny Detzel	Rám zrcadla Josefa Hofera	Vzduchochodec Josefa Forstera	Farma Jamese Castla
Šaty Helene Reimann					

Plocha stolu je místem k práci nebo odkládání věcí, nebo také nenápadnou základnou pro budování interaktivních paralelních světů. Zatímco tělo je zdánlivě nečinné a scéna (stěny pokoje) neměnná, tvůrci (psychiatři či pacienti) obývají vlastní svět složený z pravidel, kulís a postav, které sami řídí. Konstruují strukturované kosmologie (navrhující nová uspořádání světa), složité lingvistické systémy (dešifrovatelné často pouze jejich tvůrcem), vlastní vyobrazení (dokumentující nové identity nebo nově poskládané tělo), nebo naopak do svého světa zasazují překvapivě přesná zobrazení každodenní reality života mimo společnost. Zatímco většina z těchto vizí a představ zůstává uvězněna v hlavě, část z nich je tvůrcem přetavena do podoby textového, kresebného či jiného záznamu. Takové výstupy a doklady o paralelních světech přecházejí hranice tradičního uměleckého díla a plní spíše roli každodenní performance, pokusu o sepsání vlastního životopisu, který by napravil leckdy neutěšenou situaci svých tvůrců nebo dal naopak vyniknout nesnázím, se kterými se potýkají.

V prostorech Prádelny Bohnice a v areálu Psychiatrické nemocnice Bohnice budou inscenovány živé obrazy, pro něž se staly předlohou vybrané motivy z děla art brutových tvůrců. Živý obraz je zvláštní formát. Nechává své účastníky setrávat na jednom místě v jakémsi zastavení, zatímco svět kolem nich je v pohybu. Akteři zdůrazňují pozami svou roli nebo jen dotvářejí kompozici. Vzpírají se času i přirozenému fungování vlastního těla. Hýbou-li se, neopouštějí vymezený prostor. Svým pohybem zviditelňují jeho hranice.

Živé obrazy mohou působit jako jakýsi přízrak, projevce představy na konkrétní místo. Areál nemocnice se v nich mění na obrovskou hlavu, která nabízí pohled do svých útrob a otevírá se tak divákovi v podobě zjevených obrazů, představ a vizí.

Zatímco některé obrazy jsou spíše komorního rázu a ukazují tvůrce se svým vynálezem (Mesmer, Muller, Forster, Reimann), jiné nabývají podoby hromadných scén, v nichž se skupina akterů pokouší navozovat konkrétní situace (Tschirtner) nebo simuluje dojem davové paniky ústící v útěk (Darger). Některé obrazy budou výsledkem pracovního úsilí směřujícího k vytváření objektů, rekvizit či kulís (Deeds, Castle), jiné tematizují situaci jedince v institucionálním kontextu (Mohr, Jauffret). Poslední skupinu pak tvoří obrazy, které se obracejí k tvůrci-pacientovi samotnému, k jeho vnímání (a zobrazení) vlastního těla (Hofer), vytváření fiktivních společníků (Detzel) nebo znázornění vlastního duševního stavu rozdvoujení (Doudin).

Živé obrazy vznikají ve spojení s výstavou Dvouhlavý životopisec a muzeum představ, přesáhnou ale její trvání a osamostatní se, aby aspoň částečně vplynuly do chodu areálu a možná i do povědomí lidí, kteří je obývají.

Svědky živých obrazů se budete moci stát každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci mezi 15:00 a 16:00 hodinou. Program bude k nahlédnutí na facebookové stránce Prádelny Bohnice. V případě nepříznivého počasí budou obrazy přesunuty do prostoru Prádelny.

12 4 Neděle	15-16 h	26 4 Neděle	15-16 h	10 5 Neděle	15-16 h	24 5 Neděle	15-16 h	7 6 Neděle	15-16 h	28 6 Neděle	15-16 h
Létací stroj Gustava Mesnera	Ovlivňující stroj Jakoba Mohra	Dívky na útek Henryho Dargera	Samopoháněcí stroj Heinricha Antona Müllera	Nedotýkati se Charlese Jauffreta	Lod' Black Snake Jamese Edwarda Deedse	Rvačka Julese Doudina	Situace Oswalda Tschirtnera	Druh Kathariny Detzel	Rám zrcadla Josefa Hofera	Vzduchochodec Josefa Forstera	Farma Jamese Castla
Šaty Helene Reimann											

Plocha stolu je místem k práci nebo odkládání věcí, nebo také nenápadnou základnou pro budování intenzivních paralelních světů. Zatímco tělo je zdánlivě nečinné a scéna (stěny pokoje) neměnná, tvůrci (psychiatři či pacienti) obývají vlastní svět složený z pravidel, kulís a postav, které sami řídí. Konstruují strukturované kosmologie (navrhující nová uspořádání světa), složité lingvistické systémy (dešifrovatelné často pouze jejich tvůrcem), vlastní vyobrazení (dokumentující nové identity nebo nově poskládané tělo), nebo naopak do svého světa zasazují překvapivě přesná zobrazení každodenní reality života mimo společnost. Zatímco většina z těchto vizí a představ zůstává uvězněna v hlavě, část z nich je tvůrcem přetavena do podoby textového, kresebného či jiného záznamu. Takové výstupy a doklady o paralelních světech překračují hranice tradičního uměleckého díla a plní spíše roli každodenní performance, pokusu o sepsání vlastního životopisu, který by napravil leckdy neutěšenou situaci svých tvůrců nebo dal naopak vyniknout nesnázím, se kterými se potýkají.

V prostorech Prádelny Bohnice a v areálu Psychiatrické nemocnice Bohnice budou inscenovány živé obrazy, pro něž se staly předlohou vybrané motivy z děl art brutových tvůrců. Živý obraz je zvláštní formát. Nechává své účastníky setrvat na jednom místě v jakémsi zastavení, zatímco svět kolem nich je v pohybu. Aktéři zdůrazňují pózami svou roli nebo jen dotvářejí kompozici. Vzpírají se času i přirozenému fungování vlastního těla. Hýbou-li se, neopouštějí vymezený prostor. Svým pohybem zviditelňují jeho hranice.

Živé obrazy mohou působit jako jakýsi příznak, projekce představy na konkrétní místo. Areál nemocnice se v nich mění na obrovskou hlavu, která nabízí pohled do svých útrob a otevírá se tak divákovi v podobě zjevených obrazů, představ a vizí.

Zatímco některé obrazy jsou spíše komorního rázu a ukazují tvůrce se svým vynálezem (Mesmer, Muller, Forster, Reimann), jiné nabývají podoby hromadných scén, v nichž se skupina aktérů pokouší navozovat konkrétní situace (Tschirtner) nebo simuluje dojem davové paniky ústící v útek (Darger). Některé obrazy budou výsledkem pracovního úsilí směřujícího k vytváření objektů, rekvizit či kulís (Deeds, Castle), jiné tematizují situaci jedince v institucionálním kontextu (Mohr, Jauffret). Poslední skupinu pak tvoří obrazy, které se obracejí k tvůrci-pacientovi samotnému, k jeho vnímání (a zobrazení) vlastního těla (Hofer), vytváření fiktivních společníků (Detzel) nebo znázornění vlastního duševního stavu rozdvojení (Doudin).

Živé obrazy vznikají ve spojení s výstavou Dvouhlavý životopisec a muzeum představ, přesáhnou ale její trvání a osamostatní se, aby aspoň částečně vplynuly do chodu areálu a možná i do povědomí lidí, kteří jej obývají.

Svědky živých obrazů se budete moci stát každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci mezi 15 00 a 16 00 hodinou. Program bude k nahlédnutí na facebookové stránce Prádelny Bohnice. V případě nepříznivého počasí budou obrazy přesunuty do prostoru Prádelny.